

Det diakonale arbeidet i Døvekirken

»Fra å være en funksjonhemmet gruppe som har vært gjenstand for Den norske kirkes omsorg har døvemiljøet de siste årene stått frem med stolthet som en språklig og kulturell minoritet». Kan du tenke deg noe mer spennende enn å være med å utvikle en diakonal tjeneste tilpasset denne tiden og denne nyorienterte selvforståelsen?, spør døveprest Roar Bredvei. Han er døveprest (sogneprest) for Østlandet. Diakonos har stilt ham noen spørsmål i forbindelse med at den viktige stillingen som døvediakon nå lyses ut.

ROAR BREDVEI.

Hvordan er i korte trekk menighetsarbeidet i Døvekirken organisert?

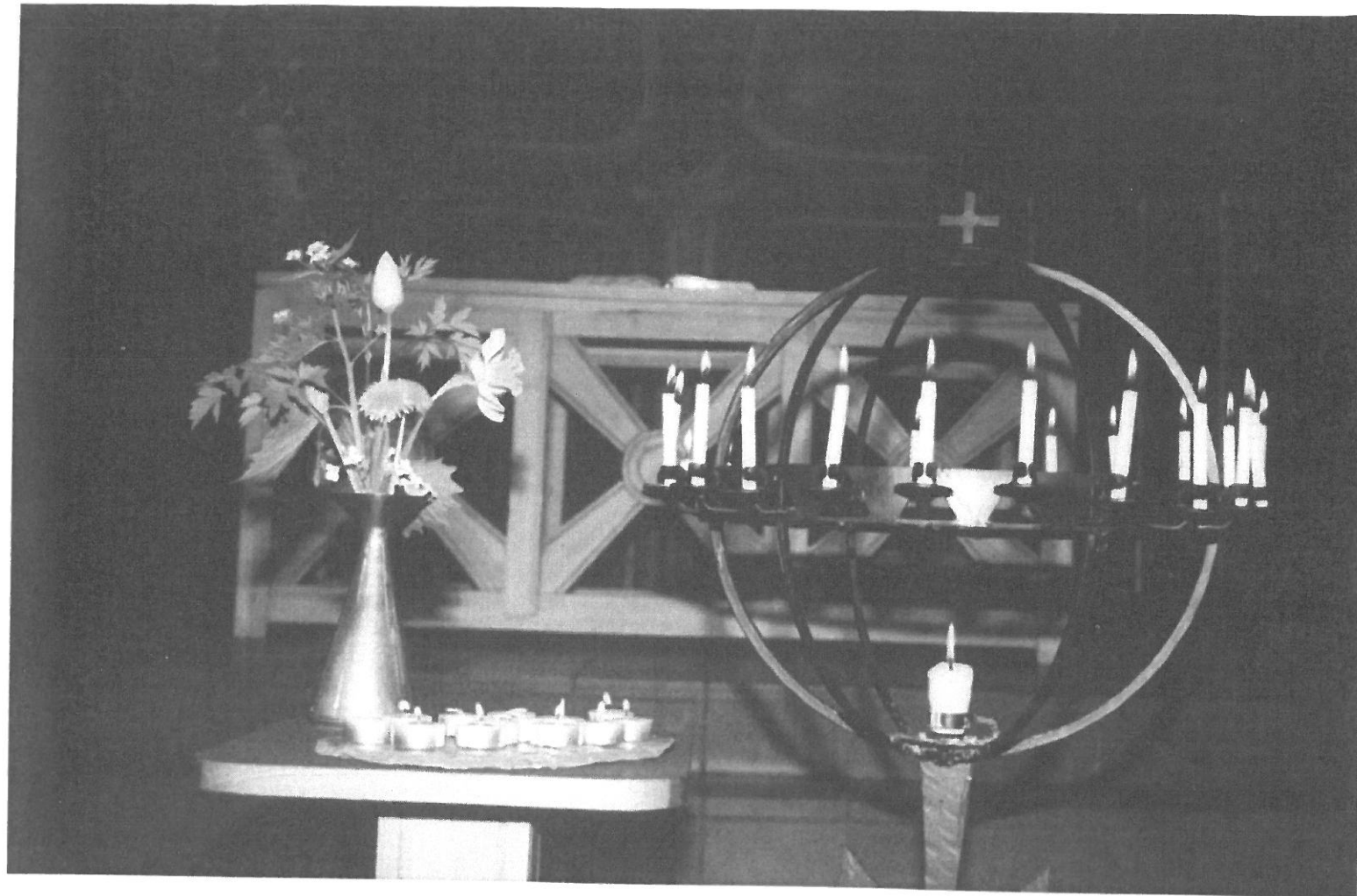
Menighetsarbeidet i døvekirken i Oslo/Østlandet er organisert delvis som en normal-

menighet med et variert menighetsliv knyttet til døvekirken i Oslo og delvis gjennom menighetsutvalg og kontaktpersoner ved de enkelte døveforeningene rundt omkring på Østlandet. Dette betyr at diakonens tjeneste i stor grad er relatert til døvekirken i Oslo, men at noe av tjenesten også består i å betjene det øvrige Østlandet. Reisevirksomheten er ikke i det hele tatt avskrekende men derimot avvekslende.

Hvordan er oppslutningen om arbeidet?

Døvekirken i Oslo ble kjøpt med midler fra Kristiania

døveforening og den første døveprest ble ansatt etter sterkt press fra samme forening. Døvekirken har siden den tid sammen med døveforeningen og døveskolene vært en av de viktige scenene i døvemiljøet med en utpreget inkluderende og folkekirkelig profil. I de senere år har døvemiljøet stått tydeligere frem som en selvstendig minoritet med eget språk og egen kultur. Dette har også ført til at døvekirkens språk og uttrykk har blitt utfordret til å respondere på denne kulturelle og språklige stolthet. Døve har nå mange sammenhenger og »scener» de kan velge mellom og dermed

er oppslutningen om menighetens arbeid som ellers i Den norske kirke avhengig av at tjenesten fremstår som relevant for menighetens medlemmer.

Hva er de diakonale hovedoppgavene?

I over 100 år har døvekirkens og døveprestenes tjeneste hatt et tydelig diakonalt preg. Hjemmet for døve, som nå er en selvstendig diakonal stiftelse med 750 ansatte, er en av fruktene av dette arbeidet. De siste 20 årene har menigheten i Oslo hatt menighets- sykepleier(e) eller diakon. De diakonale hovedoppgavene

tenker vi oss vil være:

- DØVEDIAKONI. Videreutvikle døvemenighetens diakonale tenkning og døvediakoniens konkrete uttrykk i nært samarbeid med diakoniutvalg, frivillige og ansatte.
- GUDSTJENESTEN. Utvikle gudstjenestens diakonale språk og uttrykk gjennom nært samarbeid med menighet og ansatte i regelmessige gudstjenesteverksteder (les »basisgrupper«). Døvediakonen vil også bli gitt en tydelig liturgisk funksjon i gudstjenesten, i liturgiske samlinger og i kasualia.
- FRIVILLIGE. Lede, utvikle og inspirere menighetens mange frivillige medarbeide-

re. Menigheten har mange frivillige medarbeidere knyttet til gudstjenesteverksted, speiderarbeid, søndagskole og »Åpent Hus« i kirken. Enkelte av de frivillige får tilbud om hybelleilighet i en av menighetens 36 hybelleiligheter som regnes som en del av menighetens diakonale tilbud.

- DISTRIKTET. I samarbeid med de øvrige ansatte og menighetsutvalgene i distriktet videreutvikle en diakonal tjeneste for døve i det øvrige Østlandsområdet. Diakonen får også ansvar for planleggingen av ett til to årlige landsdekkende diakonale samlinger.

Hvilke praktiske arbeidsbetingelser gis det for stillingen?

Døvediakonen disponerer et godt innredet kontor i Døvekirken i Oslo med gode lokaler for en aktiv diakonal tjeneste. Foruten »god« lønn i LR 23 dekkes telefon og reise etter Statens regulativ. Nødvendig tegnspråkoplæring vil bli gitt og døvediakonen vil få teksttelefon/PC til privat disposisjon for kommunikasjon med døve. ●